

Sygnatura akt IV Ka 705/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 października 2014 roku.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący :	SSO Sylwana Wirth (spr.)
Sędziowie :	SSO Waldemar Majka SSO Ewa Rusin
Protokolant :	Magdalena Telesz

przy udziale Władysławy Kunickiej - Żurek Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu dnia 24 października 2014 roku

sprawy **A. J.**

syna C. i B. z domu L.

urodzonego (...) w W.

oskarżonego z art.288§1kk w zw. z art. 64§1kki art. 190§1kk w zw. z art. 64§1kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Wałbrzychu

z dnia 8 lipca 2014 roku, sygnatura akt II K 300/14

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

1. uchyla orzeczenie o karze łącznej zawarte w punkcie III części dyspozytywnej wyroku i o warunkowym zawieszeniu wykonania tej kary zawarte w punkcie IV dyspozycji,

2. w miejsce kary pozbawienia wolności wymierzonej za czyn z art. 288 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, wymierza oskarżonemu na podstawie tych przepisów przy zastosowaniu art. 58 § 3 kk, art. 34 § 1 kk i art. 35 § 1 kk karę 5 (pięciu) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym,

3. w miejsce kary pozbawienia wolności wymierzonej za czyn z art. 190 § 1 kk wymierza oskarżonemu na podstawie tego przepisu przy zastosowaniu art. 34 § 1 kk i art. 35 § 1 kk karę 2 (dwóch) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym,

4. na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 3 kk wymierza oskarżonemu karę łączną 5 (pięciu) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym,

II. stwierdza, iż koszty procesu zaistniałe w postępowaniu odwoławczym ponosi Skarb Państwa.

Sygnatura akt IV Ka 705/14

UZASADNIENIE

Prokurator Rejonowy w Wałbrzychu wniósł akt oskarżenia przeciwko A. J. oskarżając go o to, że:

1. w dniu 27 grudnia 2013 r. w S. woj. (...), poprzez rzucenie butelką dokonał wybicia szyby wystawowej w lokalu (...), powodując straty o łącznej wartości 1967,72 złotych na szkodę P. Ż. przy czym czynu tego dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Świdnicy III Wydział Karny z dnia 14 sierpnia 2003 roku za sygn. akt III K 102/03 obejmującego wyroki: Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 06.11.2000 sygn. akt III K 214/00 za popełnienie przestępstwa z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk i inne popełnione w dniu 27.12.1999 roku i 1.02.2000 będąc skazanym na karę jednego roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres lat 3, wyrokiem Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 16.11.2000 roku, sygn. akt II K 624/00 za popełnienie przestępstwa z 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk popełnione w dniu 07.04.2000 r. na karę jednego roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres lat 3, wyrokiem Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 14.09.2001 r. sygn. akt II K 341/01 za popełnienie przestępstwa z art. 281 kk popełnione w dniu 09.02.2001 roku na karę 1 roku pozbawienia wolności z zaliczeniem okresu tymczasowego aresztowania od dnia 20.03.2001 roku do dnia 30.04.2001 na poczet orzeczonej kary, a nadto wyrokiem Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 11.09.2002 sygn. akt III K 59/02 za czyn z art. 148 § 1 kk popełniony w dniu 16/17. 03.2001 roku na karę 15 lat pozbawienia wolności, którą odbył od dnia 7.04.2000 do dnia 8.04.2000 i od dnia 20.03.2001 do dnia 30.04.2001 r. i od dnia 05.07.2001r. do dnia 07.08.2012 roku

tj o czyn z art. 288 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

2. w dniu 27 grudnia 2013 roku w S. woj. (...) grożąc pozbawieniem życia panu P. Ż. wzbudził u niego uzasadnioną obawę, że groźba ta zostanie spełniona działając na szkodę P. Ż., przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa opisanych w punkcie 1

tj. o czyn z art. 190 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

Wyrokiem z dnia 8 lipca 2014 roku (sygnatura akt II K 300/14) Sąd Rejonowy w Wałbrzychu

I. A. J. uznał za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt I części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 288 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i za to na podstawie art. 288 § 1 kk wymierzył mu karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. A. J. uznał za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt II części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 190 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i za to na podstawie art. 190 § 1 kk wymierzył mu karę 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności;

III. na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 kk połączył oskarżonemu jednostkowe kary pozbawienia wolności orzeczone w pkt I i II dyspozycji wyroku i orzekł karę łączną 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

IV. na podstawie art. 69 § 1 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności na okres próby 4 (czterech) lat;

V. zwolnił oskarżonego od uiszczania kosztów sądowych poniesionych w sprawie, wydatki zaliczając na rachunek Skarbu Państwa.

Apelację od powyższego wyroku wywiódł obrońca oskarżonego, zaskarżając wyrok w całości, zarzucając:

- obrazę prawa materialnego polegającą na niezastosowaniu art. 288 § 2 kk do której doszło w wyniku nieuprawnionej oceny dokonanej przez Sąd I instancji, iż wartość zniszczonej rzeczy jest dość znaczna oraz niewłaściwej oceny motywacji oskarżonego, która zdaniem Sądu miała wynikać ze złości na dziewczynę oskarżonego a nadto pominięciu innych elementów branych przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości takich jak rodzaj dobra i charakter naruszonego dobra oraz okoliczności popełnienia czynu,

- rażąco niewspółmierność orzeczonych wobec oskarżonego kar pozbawienie wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania za oba zarzucane oskarżonemu czyny nie uwzględniające w stopniu dostatecznym takich okoliczności jak wyrażenie skruchy przez oskarżonego, zapowiedź przez niego poprawy, przeproszenie pokrzywdzonego, spłacenia całej kwoty należnej pokrzywdzonemu z tytułu powstałej szkody, zapowiedź wypłacenia pokrzywdzonemu zadośćuczynienia w wysokości 1000 zł, podjęte przez oskarżonego próby ugodowego zakończenia sporu z pokrzywdzonym, bardzo dobra opinia z zakładu pracy oskarżonego, jednorazowe, incydentalne naruszenie przepisów prawa karnego w postaci zarzucanych oskarżonemu czynów w okresie po wyjściu oskarżonego z zakładu karnego na warunkowe przedterminowe zwolnienie, podjęcie terapii związanej z uzależnieniem od alkoholu

a podnosząc wskazane zarzuty wniósł o zmianę kwalifikacji czynu opisanego w pkt I zaskarżonego wyroku z art. 288 § 1 kk na art. 288 § 2 kk i o zmianę zaskarżonego wyroku w części dotyczącej kary poprzez wymierzenie kary ograniczenia wolności za ten czyn w wymiarze 5 miesięcy a w zakresie kary za czyn opisany w pkt II zaskarżonego wyroku wymierzenie kary w wymiarze 2 miesięcy ograniczenia wolności a nadto o zmianę pkt III zaskarżonego wyroku poprzez orzeczenie kary łącznej 5 miesięcy ograniczenia wolności.

Sąd okręgowy zważył:

apelacja odniosła ten skutek, że w wyniku jej wniesienia doszło do zmiany zaskarżonego orzeczenia w zakresie orzeczenia o karach jednostkowych i karze łącznej.

Rozpoznając wniesiony przez obrońcę oskarżonego środek odwoławczy za chybione uznać należy stanowisko skarżącego o naruszeniu przez Sąd Rejonowy norm prawa materialnego tj. art. 288 § 2 kk który autor apelacji upatruje w niezastosowaniu przez sąd I instancji wskazanego przepisu. Analiza akt sprawy jak również pisemnych motywów wydanego wyroku prowadzi do wniosku, iż sąd I instancji w sposób rzetelny i obiektywny rozważył oraz ocenił zgodnie z wymogami art. 7 kpk zgromadzone dowody i na ich podstawie poczynił prawidłowe ustalenia faktyczne przyjęte za podstawę wyroku oraz dokonał właściwej kwalifikacji prawnej przypisanych oskarżonemu czynów.

Odnosząc się do podniesionego zarzutu zauważyć należy, iż jak zasadnie wskazuje się w doktrynie i praktyce orzeczniczej przy ocenie czy zachodzi wypadek mniejszej wagi, należy brać pod uwagę okoliczności przedmiotowe jak i podmiotowe typu czynu zabronionego. Zwrócić w tym miejscu należy uwagę na zachowanie się, sposób działania oskarżonego, który w czasie zaistniałego zajścia znajdował się pod wpływem alkoholu. Nie można ponadto nie dostrzec, iż wysokość strat poniesionych przez pokrzywdzonego na skutek podjętych przez oskarżonego działań nie była symboliczna - oskarżony poprzez rzucenie butelką dokonał wybitcia szyby wystawowej na szkodę P. Ż. powodując straty o łącznej wartości 1967,72 złotych. Także motywy którymi kierował się oskarżony przemawiają przeciwko możliwości uznania takiego zachowania za przypadek mniejszej wagi.

Podzielając dokonaną przez sąd rejonowy ocenę prawną zachowań przypisanych oskarżonemu A. J. zaskarżonym wyrokiem, mając na uwadze zaistniałe w sprawie okoliczności mające znaczenie przy wymiarze kary stwierdzić należy, iż wymierzone temu oskarżonemu tak kara łączna jak i kary jednostkowe za przypisane czyny z art. 288 §1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i z art. 190 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk są nadmiernie surowe. Należy bowiem zauważyć, iż oskarżony A. J. w toku prowadzonego postępowania przyznał się i złożył w sprawie wyjaśnienia, a także wyraził skruchę stwierdzając, iż bardzo żałuje tego co się stało. Warto również wskazać, iż jakkolwiek wartość szkody powstałej w wyniku popełnienia przez oskarżonego czynu skierowanego przeciwko mieniu nie była mała to jednakże jak wynika z przedłożonych

przez oskarżonego do akt sprawy dowodów wpłat wymieniony zapłacił pokrzywdzonemu P. Ż. za wybitą w czasie zajścia szybę, a która to okoliczność znajduje również potwierdzenie w relacji przedstawionej przez pokrzywdzonego na rozprawie głównej w której wymieniony odnosząc się do powyższej kwestii zaznaczył, iż „(oskarżony – dopisek Sądu Okręgowego) zwrócił mi całość za tą szybę. Nie mam żadnych roszczeń finansowych do niego, natomiast z panem umówiłem się na zadośćuczynienie w kwocie 1.000 zł a on się zobowiązał mi to zapłacić” (k. 62). Nadmienić również należy, iż w toku postępowania sądowego oskarżony przeprosił pokrzywdzonego P. Ż.. Ponadto jak wynika z dokumentu z dnia 15.10.2014 roku, przedłożonego na rozprawie apelacyjnej przez obrońcę oskarżonego A. J. wymieniony zawarł umowę o pracę.

Z wskazanych wyżej względów Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że uchylono orzeczenie o karze łącznej zawarte w punkcie III dyspozycji wyroku i o warunkowym zawieszeniu wykonania tej kary zawarte w punkcie IV dyspozycji, w miejsce kary pozbawienia wolności wymierzonej za czyn z art. 288 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk wymierzono oskarżonemu na podstawie tych przepisów przy zastosowaniu art. 58 § 3 kk, art. 34 § 1 kk i art. 35 § 1 kk karę 5 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym a także w miejsce kary pozbawienia wolności wymierzonej za czyn z art. 190 § 1 kk wymierzono oskarżonemu na podstawie tego przepisu przy zastosowaniu art. 34 § 1 kk i art. 35 § 1 kk karę 2 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym a ponadto na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 3 kk wymierzono oskarżonemu karę łączną 5 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym. Orzeczone kary nie przekraczają stopnia winy i są adekwatne do stopnia społecznej szkodliwości popełnionych czynów a ponadto w odpowiedni sposób realizują ustawowe cele kary.

Z tych też wszystkich względów orzeczono jak w wyroku.

O kosztach sądowych postępowania odwoławczego, orzeczono na podstawie art. 636 § 1 kpk zaliczając wydatki za to postępowanie na rachunek Skarbu Państwa.